

til fri Overenskomst mellem Befolkningen og Officererne. Jeg tror ikke, at dette kan siges at være ganske tidssparende. I alt Fald burde der være normeret en vis Minimumsbetaling. Det er klart, at i mange Tilfælde betragte Kvarterværterne Officererne som Gæster, men i mange Tilfælde kunne disse Forhold ogsaa give Anledning til mindre behagelige Debatter. Der er ogsaa et andet Punkt, som trænger til Ordning. Det er nu bestemt, at der gives Erstatning, naar man udtager en Exerccerplads til Brug; men naar man under Uvælskerne gjør Skade, er der ikke i Lovgivningen truffet positive Bestemmelser i saa Henseende. Det er et uansteligt Forhold, som vistnok i Reglen ordnes ved mindelig Overenskomst, men det forekommer mig dog, at det burde være noiere bestemt saaledes, at Erstatningen blev ydet efter en virkelig Taxation, og ikke, som det nu i Reglen er Tilfældet, saa vidt jeg har forstaaet, efter en Officers Skjøn, dog vistnok med Tilfaldelse af jagtlydige Mænd. Hele dette Forhold trænger altsaa til nærmere Bestemmelser, og det forekommer mig, at man paa Finantsloven delvis maatte kunne raade Bod paa den nu bestaaende besynderlige Ordning, at man betaler Erstatning, om ikke for Kvarterværterne, for hvilke Erstatning maaske ikke bør beregnes, saa dog i alt Fald for de Uvælsker, der leveres i Kvarteret, Brændsel, Palm o. s. v., efter en Taxt, der er fastsat 1806. Den er ganske vist senere fornyet, men det var nogle Aar efter Krigen 1848—50, og da har man vel af andre Grunde ikke ønsket at gjøre Forandring i disse Forhold, men er bleven staaende ved de gamle Taxter. Hvis det ærede Finantsudvalg vilde til 3die Behandling, hvad jeg dog ikke venter, eller hvis den ærede Minister vilde til næste Aar tage denne Sag under Overveelse, saa skulde jeg være meget taknemmelig.

Indenrigsministeren (Jungerslev):

De tre første Vædringsforslag, som vedrøre dette Afsnit, angaa Handelsdirektoratet, og jeg vil her sige, som jeg har sagt i en Række af Aar, at naar Flertallet som sædvanlig har negtet Bevillingerne dertil, bliver jeg jo nødt til at finde mig deri; men jeg beklager, at man ikke kan faae Die for, at hvad Regjeringen her har forlangt, er i Overensstemmelse med Handelsstandens Ønske, og Noget, som der er Grund til dog en Gang at yde. Vædringsforslaget under Nr. 18 har Udvalget tiltraadt, hvad jeg kun kan paasjønne; Vædringsforslaget Nr. 19 er en Gjenganger, og jeg skal ikke opholde mig udførligere derved. Man har gjentagende negtet dette Bønningstillæg til Stiftamtmanden i Ribe,

hvilket jeg finder lidet billigt, og jeg tror ikke, at man i lignende Tilfælde har negtet saadanne Tillæg, men jeg skal i alt Fald ikke forlange det mere. — Vædringsforslaget Nr. 20 angaar Kontorholdsvederlaget for Amtmandsembedet i Veile. Et æret Medlem af Thinget, der hører hjemme i Veile (Vertelsen [Veile Amts 5te Valgkreds]), og som kjender Forholdene nærmere, har jo udtalt sig for ikke at stemme for den foreslaede Rødsjættelse. Det forekommer mig ogsaa, at efter de Oplysninger, der ere givne, maa det findes i høi Grad billigt, at en Mand, der staar i den Stilling og kun har een Juld-mægtig, faar enten en Juld-mægtig eller en Skriver mere til Assistance. Jeg vil derfor henstille, om det ærede Udvalg ikke kunde faae i Sinde at tage den Sag endnu en Gang under Overveelse. Jeg tror nok, den kunde fortjene det, og kan ikke tro, at man i Virkeligheden i Længden skulde kunne fastholde denne Regtelse. Om Vædringsforslaget under Nr. 21, Assistance for Ingeniøren ved Esbjerg Havn, sagde den ærede Ordfører, at denne Embedsmand havde man ondt nok ved at gaa med til i sin Tid; nu har man ham, og nu skal han have nogen Hjælp. Ja, hvad for en Hjælp skal han have? Hjælp til Afstrivning for ikke at skulle skrive om hver Ting en 2—3 Gange. Det er i høieste Grad ubilligt at forlange Sligt af en Embedsmand, men Udvalget indstiller Summen til Regtelse, og jeg ser jo altsaa ingen Udvæi til at faae den bevilget. — Saa kommer jeg til Rødsjættelserne paa Bygningskontoerne til de kongelige Slotte. Af disse kan jeg bedst finde mig i dem, der angaa Frederiksborg Slot, men at man udsætter Omlægningen af Gulvene i Rancellibygningens Korridorer, er ganske urimeligt. Hvis ærede Medlemmer kom der en Gang imellem som jeg hver Dag, vilde de se, at det snart bliver farligt at vandre om i disse halvmørke Gange. Hvad vi skulle gjøre ved det, veed jeg ikke. Det er aldeles usforvarligt. Det Samme gjælder om Arbejderne ved Kristiansborg Slot, med Hensyn til hvilket den ærede Ordfører for Mindretallet ganske rigtig fremhævede, at man har udsort nogle af dem og negtet Resten af dem; det er den Slags Istandsjættelser paa Binduer og Façader, som det betaler sig saare daarligt at udsætte. Det kommer selvfølgelig igjen; man kan ikke lade det falde ned, og saa kommer der kun en større Bevilling. Forslaget under Nr. 26 er tiltraadt. Forslaget under Nr. 27 er en Bønningforbedring til Opfyndsmænd, der vel at mærke er en Tilfynsmand, Garnerer, som heretter skulde have den uhyre Gage af 600 Kr.; hidtil har